

Kirkonpalvelija

4
2010

Mistä alkaa joulu?

Adventtina kirkko aloittaa uuden vuotensa. Adventtiaika on joulujuhlan monipuolista valmistamista. Neljän adventtisunnuntain violetti väri muistuttaa adventtiin kuuluvasta katumuksesta ja parannuksesta. Nelihaarainen adventtikynttelikkö kertoo juhlan valmistusajasta. Mitä lähemmäksi joulua tullaan sitä suuremmaksi valon määrä kasvaa.

Seurakunnassa joulua juhliitaan moneen kertaan. Jokaisella ryhmällä on omat pikkujoulunsa, joko ruoka- tai kahvitarjoiluineen. Erilaisen joulujuhlien valmistelut täyttävät myös kirkonpalvelijan työajasta suuren osan. Joka seurakunnassa ja meillä kaikilla on jouluun liittyviä perinteitä ja niistä kannattaa pitää kiinni. Joulu on seurakunnan ja kodin juhla, joka tuo meille kaikille rauhan ja valon niin mieleen kuin sydämeenkin.

Yksi tärkeimmistä asioista mitä aikuinen joululta odottaa on joulu-rauha. Lasten jouluun taas kuuluvat leikki ja iloinen hyöriä. Jotta joulun rauhan voisi kokea pitää pysähtyä. Pysähtymättä joulu ei tule. Anna it-

sellesi aikaa, pysähdy ja anna mielesi rauhoittua. Laita arkiset huoleksi syrjään, unohda ne hetkeksi, että joulun tärkein asia Jeesus ei vilahda ohi.

Mistä sinun joulusi alkaa?

- Kun joululaulut alkavat soida radiossa ja kaupoissa.
- Kun otat jouluvalot ja – koristeet esille.
- Kun ensimmäisenä adventtina lauletaan Hoosiannaa.

- Kun seurakunnassa on ensimmäinen joulujuhla.
- Kun laulat yhdessä seurakunnan kanssa kauneimpia joululauluja.
- Kun istut joulukirkossa.

Meillä kaikilla on omanlaisemme ajatus siitä milloin joulu alkaa. Eikä kukaan voi väittää, että joulumme alkaisi väärässä kohtaa.

Parasta joulun valmistelua on, kun valmistamme sydämeemme joulun, jossa Jeesus on tärkein henkilö. Jeesus voi täyttää sydämen ilollaan ja rauhallaan niin ylitsevuotavasti, että siitä voi jakaa myös muille. Siinä on paras joulutervehdyksemme, minkä voimme toiselle antaa. Joulun lapsen luona löytyy rauha, joka tuo meille vapauduksen ja anteeksiantamuksen.

Ensimmäisenä jouluna tapahtui jotain suurta ja ihmeellistä. Jumala tuli ihmiseksi!

Beetleheimin tallista säteilee armo, rauha ja kestävä ilo.

Toivon tämän joulun ilon ja kiitoksen löytyvän myös sinun joulussasi.

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Herran enkeli

Suomen kielen sana enkeli tulee latinan sanasta angelus, joka puolestaan tulee kreikan sanasta angelos. Molemmat tarkoittavat lähettimestä, sanansaattajaa. Enkeli on Jumalan luoma henkiolento. Nikean uskontunnuksessa lausutaan Jumalan olevan näkyvän kuin näkymättömän Luoja. Enkelit kuuluvat näkymättömään todellisuuteen, mutta voivat ilmestyä ihmisille esimerkiksi Jumalan viestintuojina, kuten arkkienkeli Gabriel ilmestyessään Marialle (Luuk. 1)

Enkelit ovat yleensä positiivisia miellelyhtymiä. Enkelit koetaan kaikkialla maailmassa ihaniksi, kauniiksi, rakastaviksi valo-olentoiksi, jotka suojelevat ihmisiä. Kautta aikojen enkeli on ollut suosikkiaihe niin kuvataiteessa, musiikissa kuin kirjallisuudessaakin.

Enkelit yhdistävät miltei kaikkia uskontoja ja henkisiä suuntauksia, kaikissa perinteissä ne toimivat Jumalan sanansaattajina, ihmisen ja taivaan välikappaleina. Toisaalta enkelit ylittävät uskonnonlisuuden käsitteen; heidät voi kokea läheiseksi myös henkilö, jolle kirkko ja uskonto tuntuvat vierailta.

Joulu sitoo historiaan

Historiattomuus on aikamme tyyppinen piirre. Nykyihminen haluaa elää tässä hetkessä, vailla menneisyyden siteitä. Hän on kulkuri, joka kulkee paikasta toiseen, muttei kuulu mihinkään eikä tiedä päämäärää.

Historiattomuus johtaa juurettomuuteen, joka on todennäköisesti aikamme pahin sairaus. Juurien puuttuessa ihminen ajelehtii kevyesti arvojen ja mielijohteiden risti-aallokossa.

Ihminen saa juuret, kun hänellä on historia. Se sitoo hänet osaksi yhteisöä, joka kurottaa ajassa taaksepäin. Vain sitä kautta voi suuntautua kohti tulevaa. Ilman historiaa ei ole nykyhetkeä eikä tulevaisuutta. Historian ymmärtäminen on itseymmärryksen edellytys, niin yksilölle kuin yhteisöllekin.

Lääkäri Luukas oli historioitsija. Evankeliumikirjansa alussa hän sanoo pyrkivänsä tekemään mahdollisimman tarkan selon ja kirjoittamaan yhtenäisen esityksen ”niistä asioista, jotka meidän keskuudessamme ovat toteutuneet” (Luuk. 1:1-4).

Luukkaalle oli tärkeää sitoa ensimmäisen joulun tapahtumat historiaan. Siksi hän mainitsee keisari Augustuksen ja käskynhaltija Qviniuksen. Jeesuksen syntymä liit-

tyi historiaan, tiettyyn aikaan ja tiettyyn paikkaan.

Aiempi vuoden 1938 Kirkkoramattu toi esille nykyistä käännöstä paremmin Luukkaan pyrkimyksen historiallisuuteen: ”Ja tapahtui näinä päivinä ...”. Latinankielinen Vulgata-käännös ilmaisee tämän vielä iskevämmin: ”Factum est ...”, siis ”on tosiasia, että ...”.

Jouluevankeliumi ei ole satua tai legendaa, myyttiä tai tarinaa, vaikka siihen sisältyykin ylihistoriallista ainesta. Luukas korostaa, kuinka kaikki tapahtuu historiassa, tämän maan kamaralla.

Joulu on merkki siitä, kuinka kristinusko näkyy monella tavalla historiassamme ja kulttuurissamme. Siitä kasvavat juuremme.

Englanninkielen sanan ”history” voi jakaa kahteen osaan: his story, hänen kertomuksensa. Kertomus Jeesuksen syntymästä ja hänen vaiheistaan, merkityksestään ja vaikutuksestaan on länsimaisen historian pääjuuri.

Ajanlaskumme määräytyy Jeesuksen syntymästä. Kun kirjoitamme vuosiluvun, myönnämme epäsuorasti, että kulttuurimme ja uskontomme lähtökohtana on tuon pienen lapsen syntymä. Asiaa ei muuta, vaikka lyhenteen ”j.Kr.” tilalla käyttäisimme joidenkin suo-

simaa ”j.a.a”-lyhennettä. Päinvastoin juuri se näyttää historian kieltämiseltä.

Kristinusko on eurooppalaisuuden ja suomalaisuuden sydän. Se on niin vahvasti kulttuurimme syvärakenteissa, ettei sitä saa sieltä pois kuin tuhoamalla samalla koko kulttuurimme. Siksi kristinuskon marginalisoiminen tai sen julkisen merkityksen ja tehtävän kieltäminen koituu loppujen lopuksi ihmisen itsensä vahingoksi.

Ruotsalainen pappi ja kirjailija Peter Halldorf on todennut: ”On vaikea löytää perille ilman edellä kulkevien johdatusta ja ankkuroitumista yhteisöön, jonka kautta arvomme juurtuvat omaa minäämme syvempään multaun.”

Joulu sitoo meitä historiaan. Joulun sanoma Jeesuksen syntymästä voi muuttaa kulkurin pyhiinvaeltajaksi, joka tietää, mistä tulee ja minne on menossa.

Seppo Häkkinen
Mikkelin hiippakunnan piispa

Herra, tämä yö on toisenlainen kuin kaikki muut yöt. Tänä yönä taivaat aukenivat, köyhät paimenet saivat kuulla enkelien laulavan ja tallin yllä loisti tähti, merkinä lapsen syntymästä. Herra, anna ensimmäisen joulun valon loistaa myös meidän pimeytemme. Sytytä valo sinne, missä toivo on mennyt ja sinne, missä ihmisillä ei ole enää syytä elää.

Pyhän Marian kirkko Hollolassa

Tampereen hiippakuntaan kuuluvalla Hollolan seurakunnalla on kolme kirkkoa. Itse työskentelen keväällä 2010 valmistuneessa Sovituksenkirkossa Salpakankaan kuntakeskuksessa. Olen toiminut suntiona vuodesta 1994. Työntekijöitä seurakunnassamme talvikaudella on noin 60 henkeä.

Opiskellessani suntion ammattitutkintoa, sain tilaisuuden tutustua paremmin Hollolan keskiaikaiseen kivikirkkoon eli Pyhän Marian kirkkoon. Se on valmistunut nykyiseen muotoonsa 1495 – 1510. Kirkon ulkopuolella on Carl Ludwig Engelin suunnittelema uusklassinen, vuosina 1829 – 1830 rakennettu kello-tapuli.

Kirkon suorakaiteiseen runkorakennukseen liittyy kylkiäisenä sakaristo pohjoisella pitkällä sivulla ja asehuone eteläisellä sivulla. Runkorakennuksen päätykolmio on hyvin koristeltu, ja tiilikoristelua on myös asehuoneen päädyssä. Kirkkosali on jaettu neljällä tiilipilarilla kahteen laivaan ja rengastähtiholveja on kymmenen.

Kirkkosalissa on istumapaikkoja 550, ja se on Suomen keskiaikaisista seurakuntakirkoista kolmanneksi suurin. Varsinkin joulun aattohartaudet ovat hyvin suosittuja, onhan kirkon yhteydessä myös seurakuntamme hautausmaa. On todella rauhoittavaa kulkea hiljaisella kirkkomaalla jouluaattoitana tuhansien kynttilöiden loistaessa ja tuodessa valoa ja lämpöä pimeän talven keskelle.

Kansantarinan mukaan Hollolan kirkon rakensivat jättiläiset Hollo ja Martta. Heidän mukaansa onkin nimetty Lahti – Helsinki-moottoritien varrella sijaitseva kahdesta kivipäädystä koostuva veistos. Kirkko on

kuuluu hyvin säilyneistä puuveistoksista.

Sali on jaettu neljällä tiilipilarilla kahteen laivaan ja rengastähtiholveja on kymmenen. Altaritaulu on maalattu saksalaisen Christoph Schwarzin työn pohjalta.

Upeat lasimaalaukset ovat Lenart Segerstälén tekemiä. Hieno yhdistävä tekijä uuteen Sovituksenkirkkoon ovat juuri lasimaalaukset. Sovituksenkirkossa on alttarin taustaseinänä lahtelaisen taiteilijan Reijo Hietasen kaunis lyijylasiteos.

Hollolan kirkko on yksi maamme tiekirkoista ja siellä on aina aukioloaikoina paikalla opas kertomassa kirkon mielenkiintoista historiaa. Se onkin suosittu matkailukohde varsinkin kesällä. Kirkko on myös varsin kysytty vihkikirkkona, niinpä se on pitkälti etukäteen varattu kesäisin vihkitöimituksille.

Tein siis opintoihini liittyvän harjoittelun ja tutkintotilaisuuden Hollolan kirkossa ja hautausmaalla. Koska kirkko on hyvin arvokas ja kulttuuriltaan rikas ympäristö, koin suurta arvokkuutta kirkkoa ja sen ympäristöä kohtaan. Jo kirkkosaliin

astuessa, paikka saa tuntemaan tietynlaista kunnioitusta. On rikkaus, että olen saanut työskennellä kahdessa niin erilaisessa kirkossa; kohdata sekä historian havinaa että nykypäivän haasteita. Vanhassa kirkossa onkin paljon pientä erityisosaamista vaativaa työtä.

Olen toiminut Päijät-Hämeen Kirkonpalvelijoiden alaosastossa jo vuosikaudet ja ensi vuoden alusta olen myös Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen varajäsen.

Ensimmäinen adventtisunnuntai on taas tältä vuodelta takanapäin. Se keräsi kaikki kolme kirkkoamme täyteen Hoosiannaa laulavaa mesuvierasta. Siitä on hyvä pikkuhiljaa "laskeutua" jouluun. Tosin meillä suntioilla joulunalusaika on usein vuoden kiireisintä aikaa, mutta silti niin antoisaa. On ihana kohdata joulumielellä olevia seurakuntalaisia niin kauneimpien joululaulujen kuin joulupuuron merkeissä.

Toivon, että Teillä jokaisella on kii-reestä huolimatta, aikaa levätä ja rauhoittua joulun sanoman äärelle.

Rauhallista joulua toivottaen!

Arja Auranen

Jouluevankeliumi Savon murteella

Annapaha ollakkaa, niin siihe aekaa anto keisarij Aakustus semmosen ukkaasin, että koko mualima on pantava verolle. Tämä olj sillonj ensmäenen kerta ja se sattu Kuiriniuksen toemiissa Syyrijan piätoplokkaana.

Kaekki lähtivättii ihan sillä töen verokirjaan räntättäviks itekuhhii ommaan kaapuntiisa. Niimpähän lähti Joosehuikkii Kalilejasta Nasaretin kaapunnista ja mänj ilimottaatummaan veroherroelle Juuteaan, Tuavetin kaapuntiin Peetlehemmii, se ku olj niät sen Tuavetin sukukieppiä.

Reissun piälle se lähti yhdessä morsijamesa Marijan kansa, jokolj jo pieniin päe.

Marijan synnyttämise aeka tuljii heijjän siellä ollessa, ja niimpä hiän tehä pyöräätti poeja, esikoesesa, kiäräsj hänet kapaloo ja panj elukkaa aperuuhee, koskapa kievarjatalo olj jo tikaten täännä.

Siellä seovulla olj paemenia vahtimassa yöllä katraetaa. Siinä silimäнкуvuvaemassa heijjä eissään seiso Herran enkeli, ja Herran kirkaas levittiin loestamaa ihan ympäriisä.

No sehän panj paemenet pelekeemää, mutta enkeliäpä raohottelij heitä: ”Elekee tok veikokset pelätä tyhjää! Minähän ilimotan teille oekeestaa ilosanoman, ison ilon kaekelle kansalle.

Tänäpäevänä on teille tuolla Tuavetin kaapunnissa syntynnä Vapahtaja, jokon Ristus, Herra. Ja tämmösen osviita annan nyt teille: työ löyvvättä lapsen kapaloetuna aperuuheksa makkoomassa.”

Siinä samassa olj enkeli ympärillä emä joukko taevaallista sotaväkkee, joka ylisti Jumaloo sanomalla: ”Jumalan on kunnija korkeoksissa, muan piällä raoha immeisillä, joehen kansa hiän ei vihho pie.”

Ja ku enkelit olivat palastanneet takasi taevaaseesa, paemenet piättivät keskenään: ”Nyt piätäpahkoo Peetlehemmii! Sielläpäähän nähää, mittee toennii on tapahtunna ja mittee Herra tuassa äskö ilimotti.”

Niin hyö lähtivättii kiireen vilikkoo ja löytivät Marijan ja Joosehvin ja lapsen, joka aperuuheksa muata köllötti.

Tätä katellessa hyö nyt kertasivat, mittee heille tästä poejasta olj jo puhuttu. Kaekki olivat paementen tarinoeta kuullessa ihan älistyksissä.

Mutta Marija panj nämä kuulopuhheet tapahtunneesta tamalikkoon mielesä ja vatvo niitä sitte iteksee aejan kansa.

Paemenet palasivat takasi työmuualleen kielten ja ylistellen Jumaloo nyt siitä, mittee olivat suanna kuulla ja nähää.

Kaekki olj ihan rikulleen niin kun heille olj iliminierattu.

Kääntänyt Unto Eskelinen

Jouluyö, juhlayö... suntiollakin

Hiljaisuus täyttää kirkon

Yömessun viimeisille vieraille tuntio on toivottanut hyvää joulua saatteeksi kotimatalle. Messun toimittajat papit, kanttorit ja muut osallistujat ovat lähdössä ansaittuun yölepoon.

Suntion työ jatkuu. On siistittävä kirkko, pestävä HPE välineet, huolehdittava kynttilöiden vaihdosta. Aikaiseen aamumessuun saapuvat saavat siten tuntea olevansa terve-tulleita, koska kaikki on kunnossa myös heitä varten.

Päättynyt kaikk' on työ, yks' vain valveill' on...

Ovia sulkiessaan suntio miettii aattopäivän kulkua. Päivän ensimmäiseen tilaisuuteen perheiden aattohartauteen valmistautuminen alkoi jo edellisenä päivänä, joten siitä oli helppo jatkaa. Lukuisat perheet kirkassilmäisten joulua odottavien lasten kanssa täyttivät kirkon penkit ja kirkon iloisella hälinällä. Suntion näkökulmasta on helppo antaa anteeksi kuraiset ja märät pienten kenkien jättämät jäljet penkeillä, koska joka vuosi on yhtä onnellista saada katsoa tätä lasten iloa ja osallistumista perheen omaan joulukirkkoon, lukuisien aiemmin joulu-kuussa olleiden koulu- ja kerhohartauksien ohella.

Tuntia myöhemmin olikin joulu-aaton hartauden vuoro. Nopean siivouksen ja järjestelyn jälkeen tämä hartaus kokosi kirkon kynttilöiden loisteeseen jouluiltaan valmistautuvaa väkeä. Hartauden sisältönä muutama joululaulu, jouluevanke-liumi ja joulun sana täyttävät ko-koontuneen seurakunnan joulurau-halla.

Olkoon suosio suur', olkoon suosio suur'!

Näiden päivähartauksien ja juuri päättyneen yömessun suosio on kasvanut vuosien saatossa, ehkä joulun aamumessun suosion kustannuksella. Päivän monissa tilaisuuksissa suntiolla on ollut ilo saada tavata paitsi seurakuntalaisia niin myös useita työntekijöitä, joista jokainen vuorollaan palveli omassa työtehtävässään aaton aikana.

Kunnia olkoon Jumalalle! Maassa rauha myös ihmisille

Kynttilöitä vaihtaessaan suntio tulee laskeneeksi kynttilöiden me-nekkiä joulun aikaan. Määrä on moninkertainen verrattuna koko vuoteen. Eli myös steariinin määrä lattias- ja matoilla on moninkertainen. Tänään suntio päättää olla armolli-nen itselleen ja ummistaa silmänsä

Herran Pyhän Ehtoollisen astioiden tiskaamisen aikana suntio ehtii miettiä miksi yömessu ei voisi olla sanajumalanpalvelus. Jouluaamu-na perinteisesti on mahdollisuus ehtoolliseen.

Virsinumeroiden vaihtaminen virsitauluilla aamun virsiin tuo suntion korviin juuri veisattujen virsien sä-velmiä. Tähän työvaiheeseen oli-si helpotus painettujen ohjelmien käyttö.

Vielä on jakettava kirjata kirkon-kirjoihin aaton kävijämäärä, joka on ilo näin joulun aikaan osallistuji-en runsauden vuoksi. Kolehdin las-kuun ja kirjaamiseen löytyy viimei-set voimat.

Yleissilmäys kirkkoon vielä kerran ennen valojen sammutusta ja häly-tysten asettamista.

Suuri koittanut riemu on meill', täytetty nyt on työ

Kellon jo melkein lähestyessä jou-luaamua suntio sulkee rakkaan kirk-konsa oven. Hänellä on muutama tunti aikaa unelle. Jouluaamumes-su kutsuu pian uuteen työpäivään.

Via sacra

Joulu on valon ja ilon juhla keskellä vuoden pimeintä aikaa. Silloin on lupa nauttia yhdessäolosta, hyvästä ruoasta, kukkien ja kuusen tuoksusta, joululauluista, kynttilöistä ja kauniista koristeluista. Joulu on lasten juhla, ja aikuisillekin silta lapsuuteen. Vaikka joulun aikaan liittyy paljon odotuksia ja suuria tunteita, juhlasta ei tarvitse ottaa paineita, jotka pilaavat koko hauskuuden. Vanhat perinteet luovat jatkuvuuden ja turvallisuuden tunnetta, mutta kenenkään ei ole pakko hiki hatussa toistaa kaikkien esivanhempien tekemisiä. Jokainen perhe voi luoda omat traditionsa. Parhaat joulumuistomme ovat loppujen lopuksi kotoisin yksinkertaisista asioista ja siitä hyvästä tunnelmasta, jonka koimme lapsuutemme jouluina.

"Tulkoon Joulu! Tuokoon väsyneille levon ja levottomille rauhan!"

Joulu on taas...

Mennyt kiireinen vuosi on väritynyt mielenkiintoisilla tapaamisilla liittomme ihmisten kanssa. Kuluneen vuoden aikana olen tutustunut lukuisiin liittomme jäseniin, joita tapaamisia on sitä paitsi rikastuttanut etuoikeus saada tutustua usean jäsen- ja alueyhdistyksen toimintaan. Vuosi on sisältänyt ammattiliittotoiminnan teho-opetusta, opettajinani ovat toimineet lähes kaikki tapaamani ihmiset.

Vuoteen on kuitenkin mahtunut myös paljon muutakin. Liittomme toimintaa on leimannut myös taloustilanteen tuottama epävarmuus, joka on näkynyt niin kansallisella kuin liittotasollakin. Liitossa tehtyjen säästötoimien vuoksi olemme selvinneet kuluneesta vuodesta kiittävästi.

Vuosi on liittossamme ollut myös muutosten vuosi. Liitto sai uuden puheenjohtajan, pitkäaikainen järjestösihteeriksi Vuokko Laaksonen jäi eläkkeelle ja uusi järjestösihteeriksi Paula Repo aloitti työssään. Liittomme lakimies Anna Hellen vaihtoi työpaikkaa ja uusi lakimies on juuri valittu tehtävänsä.

Suuret muutokset eivät jääneet tähän. Liittomme edustajisto hyväksyi syyskokouksessaan liittomme uudet säännöt. Tärkeä muutos säännöissä on liittomme nimen muuttuminen Kirkon alat ry:ksi. Merkittävää on myös alueyhdistysten muuttuminen aluetoimikunniksi. Uudistuksilla on tarkoitus tehostaa edunvalvontatyötä byrokratian sijaan.

Toisin sanoen, hyvä edunvalvontatyö jatkuu. Saat jäsenenä jatkosakin liittostamme ammattitaitoista neuvontapalvelua ja apua kiperiini työelämäkysymyksiin.

Lämmin kiitos kaikille kuluneesta yhteisestä vuodesta.

Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa sekä iloa ja valoa alkavaan vuoteen 2011.

**Tiina Heino, puheenjohtaja
Kirkon alat ry**

*Tulkoon juhla todellinen,
tulkoon Jeesus Herraksi sen.*

*Tulkoon rakkaus ihmisrintaan,
silloin joulu luonamme on.*

(Pekka Simojoki: Tulkoon joulu.)

Mikä aika, mitkä kujeet?

Mietteitä seurakuntaliitosten melskeessä. Toimialueeni on laajentunut kahdesti seurakuntaliitosten seurauksena ja eikö taannoin ehdottaneet seuraavaakin siirtoa, mutta toistaiseksi sekaan on heitetty onneksi hieman jäitä. Toivon, että ennenkuin seurakuntamme peittää puolet valtakuntaa, nautin eläkkeestä, mikäli kirkolla on varaa tällä menolla (vrt. kirkosta eronneita) sellaisia edes maksaa. Nyt melkein 60-v. ukkona olen yrittänyt mukautua kyseisiin muutoksiin seitsemän, kahdeksan vuoden ajan ja huomaan sopeutumisen olevan aika alkutekijöissään, niin en enää loppu-uralleni toivoisi kovin montaa vastaavaa hässäkkää. Meille pitkän seurakunnallisen uran tehneille tuntuu olevan helppo löytää vikoja uusista ja varsinkin toisten tuomista toimintamalleista, joihin nykytrendin vallitessa törmäämme tuon tuosta. Painotan nyt vielä alamme ”puuhastelijoille”, termin hyväksyimme taannoin koulutuspäivillä Pieksämäellä hiukan leikkimielellä, että kun se ensimmäinenkin srk-liitos tulee kohdallasi, niin mikään ei ole enää entisellään!

Varaudu positiiviseen muutokseen, mutta myös siihen vastakkaiseen ilmapiiriin. Keskityn tässä kirjoitelmassani pääosin kielteisiin asioihin, joten plussapuolista joskus toiste.

Työmaallasi tulee olemaan työtovereita, luottamushenkilöitä sekä asiakkaita, jotka eivät ymmärrä ja näe uutta tilannetta. Joillekin asian tajuaminen vie vuosia, eikä tilannetta välttämättä hyväksytä lainkaan ja sekös syö miestä, sekä naista. Kärhämiä ja poissaoloja työmaalta tulee olemaan paljon, milloin mistäkin syystä. Lisääntyvä istuminen palaverissa ja koulutuksissa vie työajasta ison osan ja varsinaiseen

oman toimen hoitoon jää vähemmän aikaa. Kirkkovuoden sesongit, liukkaat kelit ja lumisateet eivät laistane tulevaisuudessakaan koulutus- ja palaveripäiviä. Lääkäreiden ja hoitajien kirjoittamissa sairauslomalappusissa lienee melkoinen kirjo diagnooseja. Työuupumus tai muutosvastaisuus ei taida olla ”sallittu” syy jatkossakaan työpaikalta poissaoloon.

En sano, että joku tai jotkut olisivat syyllisiä ahdinkoon, jota näissä liitoskuvioissa koetaan. Niihin ajautaan kuntaliitosten tai taloudellisten yms. resurssien heikennytyä vaikkapa väestökadon iskiesä seudulle. Esimiehiltä ja työtovereilta vaaditaan erittäin suurta herkkyyttä tunnistaa jonkun yksittäisen työntekijän tai ryhmän liika kuormittuminen, olipa syy siihen sitten mikä tahansa. Jokaisella piisaa tekemistä omallakin sektorillaan, ennenkuin uusi organisaatio toimii edes siedettävästi.

Itse olen ollut poissa viran hoidosta monesti. Moisen venkoilun syyt ovat toki laillisia kirkkoneuvoston ja esimiesten hyväksymiä; on ollut opintovapaa, virkavapaa toisen tehtävän hoitoa varten, vuorotteluvapaa, työnohjaus jne. Jos työka vereiden ja pomojen naamat alkavat tympäistä tai peilistä katsoo aamuisin entistäkin synkemmän näköinen, jotenkin tutun oloinen naama, olisi syytä tehdä asialle jotakin. Aiemmin lueteltuun listaan voin lisätä kohdalleni muutama vuosi sitten pidetyn, elämäni ensimmäinen laatuaan, kolmen kuukauden mittaisen oikean sairausloman. ”Kuppi kaatui” erilaisten sattumien ja muutoshässäköiden pudottaessa katon suoraan niskaan. Onneksi usein parjatun KELA:n toimiston virkailija ymmärsi yskän, kun lääkärin ja esimiehen kehoituksesta hain

kuntoutusta. Lievästi sanottuna taisin pamauttaa kevyehkösti nyrkin pöytään ko. toimistossa vaatiessani jonkinlaista paikkaa päästä purkamaan pahimpia paineita ja löytyihän sellainen, vihdoin. Aluksi kuntoutus peruttiin tai siirrettiin myöhempään ajankohtaan, kahdesti. Mutta lopulta, ehkä noin puolen vuoden kulluttua, avautui paikka ”Päreitten-sä polttaneiden” leirille Ilomantsiin Pääskynpesään. ”Työuupuneiden kuntoutus” tai jotakin sinnepäin lienee ollut kurssin oikeampi nimi. Siellä purettiin tuntoja ryhmissä ja yksin asiantuntijoiden avustamana, saatiin monenlaisia eväitä vielä tulevienkin haasteiden kohtaamiseen.

Oman kunnan ja jonkinlaisen työkyvyn ylläpitämiseksi on tarkoitus hakea jatkossa osa-aikaeläkettä. Alustavaa keskustelua esimiesten kanssa on käyty ja ainakin mahdollisuus hakemiseen on vuoden 2011 maaliskuun kieppeissä, tällöin on kulunut puoli vuotta vuorotteluvapaani päättymisestä.

Alallamme on hyvinkin väsyneitä ja loppuunajettuja ikäisiäni, jopa vanhempia henkilöitä ja ei kaikkien nuorempienkaan kunto ja motivaatio ole aina ihan sata-prosenttinen. Vaihtoehtoja akkujen lataamiseen tai pieneen katkoon on monia. Alamme resurssit kaventuvat jatkossa rajusti. Muutospaineet hirtittävät ja meiltä vaaditaan enemmän ja enemmän. Keskustele rohkeasti esimiestesi kanssa, etsi itsellesi sopivia ratkaisuja ja vaihtoehtoja selviytyäksesi kunnialla tulevista haasteellisista vuosista. Voimia meille kaikille, myös teille vahvoille!

Kohta osa-aikaeläkeläinen Piä-kirkon Piä-Suntio

PS. Mitä positiivista löytyykään menneistä muutoksen ja yhdentymisen vuosista? Ennen tätä kaikkea minulla oli kolleegoja nolla, nyt meitä nollia on neljä ja yksi opiskelija ja läänä riittää. Juttukaverin löydän omasta työporukasta, jos oikein ahdistaa!

Suntioilla vahva ammatti-identiteetti

Olen kuluneena syksynä ensimmäisen kerran vuosien jälkeen käynyt oppilaitoksissa kertomassa kirkon työelämäkysymyksistä suntio-opiskelijoille.

Ryhmät koostuvat sellaisista jo kirkonpalvelualalla toimivista, jotka ovat hankkimassa muodollista pätevyyttä ammattiinsa, lisäksi kursseilla on ammattia vaihtavia aikuisopiskelijoita ja aina joukossa on myös ensimmäistä ammattiaan opiskelevia nuoria. Havaintoni on, että taustasta riippumatta opiskelijat ovat hyvin motivoituneita.

Oppilaitokset kutsuvat meitä ammattiliiton edustajia kertomaan suntion palvelussuhteen ehdoista kuten palkkauksesta, työajoista ja vuosilomista. Keskustelu siirtyi usein myös kirkon töissä olemisen erityispiirteisiin. Ne, joille ala on uu-

si, haluavat tietää, ”millaista seurakunnassa työskentely oikeasti on”? Miten kirkon työ eroaa vaikkapa yrityksessä työskentelystä, miten hengellisyys tulee vastaan ammatin arjessa, ovatko työtoverit ja työkuulttuuri kirkossa jotenkin erilaisia kuin muilla aloilla.

Aina on mukana joitakin jo alalla olevia, jotka kertovat kokemuksiaan. Liiton neuvottelu- ja neuvontatyötä tekevänä voin antaa monenlaista numerotietoa ja kertoa, mitä jäsenemme liiton toimistosta kysyvät. Jäsenpuheluista käy ilmi, mikä seurakunnan työssä on antoisaa, mikä hankalaa, miten työpaikat eroavat toisistaan ja miten ongelmia ratkotaan.

Erityisen mukavaa on kertoa opiskelijoille suntion tehtävän vuosisaitaisista perinteistä ja alan ammatti-

laisten syvästä sitoutumisesta työhönsä. Tässä kohdassa havaitsen, miten ammattilypeys näkyy opintojaan täydentävien ja tulevien suntioiden silmistä.

Hyvää jatkoa teille hienossa ammatissanne!

**Ystävällisin terveisin
Ritva Rasila
Toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry**

Ulkoistetaan!

Yhteiskuntamme maallinen sektori on keksinyt oivan konstin karistaa vastuun taakkaa virkahenkilöiden hartioilta. On ulkoistettu mitä erilaisimpia palveluja ja trendi jatkuu vaikka tulokset ovat heikentäneet entisiä käytäntöjä. Palvelujen heikkenemisellä ja hintojen nousulla voidaan syyllistää virastojen ja laitosten ulkopuoliset tahot.

Pahaa peläten voidaan odottaa köyhtyvien seurakuntien tekevän kohta samoin. Hautaustoimi voidaan ulkoistaa paikalliselle kaivinkoneurakoitsijalle. Hautojen hoito kukkakauppiaille ja suntion tehtävät ravitsemusliikkeiden portsareil-

le. Kirkkomusiikkiin löytyy ulkoistamiskohteita paikallisista pelimaneista ja kanttorina voi toimia lähintangomarkkinoiden menestyjä.

Seurakuntatalon kahvinkeiton ottaa huolekseen mielellään joku lähibäärin pitäjä. Väestökirjanpito voidaan antaa tilitoimistolle. Papin virkojen hoito voitaisiin kilpailuttaa eri herätysliikkeiden kesken.

Uudistusten vimmassa olisi aika korjata myös nimistöä. Kun kirkkoherrana voi olla nainen, hän olkoon kirkkorouva ja myös virasto pitää nimetä tasa-arvon nimissä kirkkohenkilön toimistoksi. Kun naispapistasta tehdään rovasti, hänen mie-

hensä on ilman muuta ruusti. Kirkolla on vain yksi herra, joten koko herroittelu on vihdoin lopetettava opillisistakin syistä. Samoin seurakuntamestari olkoon sakraali-insinööri. Jos tulevaisuudessa vihattavana seisoo sukupuolineutraali pari, olkoon toinen perinnettä kunniottaen morsian ja toinen sulhotar tai morsio ja sulho.

Kirkon on seurattava ajan virtauksia ja muutoksia kaiken uhallakin. Niin vaatii rahvas ja yleinen mielipide. Vanhoillisuuden kasukka on vihdoin karistettava sielunhoitolaitoksen yltä niin, että edes muutama veronmaksaja jäisi paimentarhaan.

Snap

Entä jos tekisin kuin se nimetön nainen majatalon ovella juuri kun olin sanomaisillani "ei sovi" kutsuinkin heidät sisään

silloinko jumala yllättäisi syntyisi arkeeni ja takapihallani hymyilisi Pyhä?

Entä jos tekisin kuin ne työmiehet yövuorossaan luottaisin kuullessani että viesti on tarkoitettu juuri minulle,

silloinko jumala yllättäisi olisi löytömatkan päässä portilla, ehdoitta tavattavissa paljaana minua varten?

Entä jos tekisin kuin ne kolme uteliasta matkaajaa avoinna etsimään, lähtemään liikkeelle lopulta muuttamaan reittiä

silloinko Jumala yllättäisi pysyisi mukana tässä hetkessä ja kaikessa, mikä vielä seuraa.

Raikasta ajankohtaisuutta – syvää uskon ymmärrystä

MITÄ TAPAHTUU, jos peilaamme elämäämme Raamatun henkilöitä, sen opetuksia ja pelastushistorian suuria tapahtumia vasten? Silloin saattaa käydä, että Pyhän Kirjan kertomukset alkavat puhua juuri meille ja meistä; ne muuttuvat omaksi kertomukseemme. Hengitämme sisään pyhyiden lempeää tuulahdusta - hengitämme ulos omaa ahdistustamme, omaa huolekkuuttamme ja maailman hätää.

IRJA ASKOLA pukee sanoiksi tällaista vuoropuheluaan Jumalan Sanan kanssa. Kirkkovuoden kulkuun liittyen, sen tapahtumia seuraten hän kirjoittaa rukouksia ja runoja, joista kuvastuvat ihmisen ikaikainen kaipaus, elämän monet värit ja säröt ja sirpaleisiin kätkeytyvä siunaus. Raikkaat tekstit osuvat tarkasti keskelle tätä päivää ja kannustavat uuteen elämänrohkeuteen.

Irja Askola; Tie vie, pyhä kantaa. Kirjapaja. 109 sivua, sidottu.

Irja Askola on kirkollinen vaikuttaja ja kirjailija, jonka aiempaa tuotantoa ovat mm. suursuosion saavuttanut teos Matkaan naiset sekä Mikä nainen (yhdessä Anja Porion kanssa). Irja Askola valittiin kesäkuussa 2010 Helsingin hiipakunnan piispaksi.

**www.avaajoulu.fi –
Pipliaseuran uusi verkkopalvelu**

Suomen Pipliaseura on avannut uuden verkkopalvelun, jossa voi käydä kuuntelemassa ensimmäisen joulun tapahtumat. Helposti kuunneltavaa kerrontaa elävöittää taiteilija Esben Hanefelt Kristensenin kaunis piirroskuvitus. Ensimmäisen joulun tapahtumista kerrotaan Matteuksen ja Luukkaan evankeliumien sanoin. Verkkopalvelu löytyy osoitteesta www.avaajoulu.fi

Avaa joulu -sivustolta voi tilata ilmaisia kuvatarroja liimattavaksi joulutervehdyksiin. Tarroihin on kuvan lisäksi painettu www.avaajoulu.fi -osoite, joka kutsuu myös ystävät kuuntelemaan joulun kertomuksia.

Avaa joulu -verkkosivujen kautta on mahdollisuus tehdä lahjoitus Avaa joulu Intiassa -joulukeräykseen. Pipliaseuran joulukeräyksellä tuetaan Intian raamattutyötä, jota on esimerkiksi Lastenraamattujen tuottaminen eri kielillä. Lastenraamatuille on suuri kysyntä mm. kristillisissä lastenkodeissa ja seurakuntien lomaraamattukouluissa sekä pyhäkouluissa. Myös aikuiset, joiden lukutaito on heikko, lukevat mielellään Lastenraamattuja.

Lisätietoja: Yhteyspäällikkö Kerstin Hagberg, [kerstin.hagberg\(at\)bible.fi](mailto:kerstin.hagberg(at)bible.fi), puh. 010 838 6532

Pyhä Jumala, rakas taivaallinen Isämme. Ylistämme sinua joulun ihmeestä. Sinä, joka olet kaikkea ymmärrystä ylempi, otit ihmisen muodon. Kiitos, että sinä, synnitön ja puhdas, saavuit luoksemme ja kannoit maailman synnin. Kiitos, että sinä olet kätkenyt pieneen Jeesus-lapseen kaiken rakkautesi ja pyhytesi. Auta meitä avautumaan sinun suurelle lahjalle.

KESKIPOHJANMAAN ALAOSASTO

"VEHTARIEN VÄHÄJOULU"

Himangalla Koskihovin alakerta tiistaina 04.01. 2011 klo 14.00 alkaen.

Laulua, leikkiä, pizzaa, torttua, kahvia, teetä, sauna (lämminnä), kaiken varalta uintivarustus. Tarjoilun vuoksi ilmoittautumiset ja mahd. ruoka-allergiat 31.12 mennessä Paavolle puh. 0440 906 212.

Mukana siht. Kari Hartikainen

TERVETULOA

Hyvät Kirkonpalvelijat Ry:n Uudenmaan alaosaston toimikunnan jäsenet ja Uudenmaan Kirkonpalvelijat.

Tervetuloa Kirkonpalvelijat ry:n

Uudenmaan alaosaston

toimikunnan kokoukseen keskiviikkona 5.1 2011 klo 18.00 ravintola Tung Hingiin, Länsituulentie 7, 02210 Espoo.

Kokouksen jälkeen klo 19.00 on perinteiset "Kuusenkarsijat" maukkaan ruuan ja laadukkaan seuran merkeissä.

Ilmoittautuminen, pöytävarauksen vuoksi, 30.12. 2010 mennessä antti.ruuskanen@evl.fi

Keski-Suomen alaosaston

vuosikokous pe 4.2.2011 klo 19.00 Jyväskylän Hotelli Rantasipi Laajavuoressa, alkaen klo 18.00 ruokailulla, jota varten ilmoittautumiset 29.1.2011 mennessä: email: marita.pajala@evl.fi (sekä mahd. ruokavaliot).

Opinto- ja koulutus- päivät Mikkelissä 28.-29.6.2011

Nyt voit ilmoittautua ensi kesän opinto- ja koulutuspäiville www.kirkonpalvelijat.fi -sivuilta löytyvällä ilmoittautumislomakkeella. Päivien ohjelma löytyy sivuilta myös.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Kirkonpalvelijat ry toivottaa kaikille jäsenilleen,
yhteistyökumppaneilleen ja lukijoilleen
Rauhallista Vapahtajamme syntymäjuhlaa
sekä siunausta vuodelle 2011.

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Kari Hartikainen
sihteeri

Jouluna hautausmaat ovat suurta kynttilämerta. Nuo kynttilät on sytytetty rakkaudesta edesmenneitä kohtaan, sillä rakkaus ei pääty tämän elämän loppumiseen. Kirkon perinteen mukaan esirukous on rakkauden osoitus. Rukoilemme niin tässä ajassa olevien kuin poisnuikkuneiden puolesta. Rukoillessamme panemme toivomme iankaikkiseen Jumalaan, jota aika ei rajoita.

Kristittyjen toivo on siinä, että meidät on kasteessa liitetty Kristuksen elämään, Hänen syntymäänsä, ristinkuolemaansa, ylösnousemukseensa ja taivaaseen astumiseensa. Jumalan Poika Jeesus Kristus on kulkenut sitä tietä, jota me kuljemme.

Hän voitti kuoleman, nousi ylös ja elää.

Kirkonpalvelija

N:o 4/2010 – 57. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350 €
1/2 sivua	200 €
1/3 sivua	150 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
Taitto: Jarmo Salonen
aineisto@graafisetpalvelut.com
Seuraava lehti ilmestyy 3/2011.

ISSN 0 355-8258